

ning. Det er selvfølgelig ikke mig, der har fundet paa det, men det er et Forslag, der i den seneste Tid er fremkommet fra en Mand, som med stor Ære har indskrevet sit Navn i Grønlands Historie, Kommandør Holm, som i sin Tid ledede Ekspeditionen til Angmagsalik, om at indføre Rensdyravl paa Grønland. Han har i saa Henseende henpeget paa de gode, naturlige Betingelser, der findes for en saadan Avl i Grønland, og til de udmærkede Erfaringer, der ere gjorte paa Alaska, hvor den amerikanske Regering har indført Rensdyravl. Det er naturligvis sket paa den Maade, at man har indført Folk, der vare kendte med denne særlige Art af Kvægavl. Det er særlig Lapper, der, som bekendt, ere Mestre deri, man har indført til Alaska, og de have saa igen oplært den indfødte Befolkning i denne Avl. Resultatet har været ganske fortrinligt. Det har vist sig, at denne Avl virkelig slog Rod i Landet og har kunnet ernære store Mængder af Familier, som alle maaske ellers vare komne til at lide Nød. Forholdene i Grønland ere vistnok nogle ganske lignende. At der er Betingelser for, at Rensdyrhjorde kunne trives i Grønland bevises bedst derved, at der er et stort Antal vilde Rensdyr, men disse have hidtil kun haft Betydning som Jagtudbytte, og Jagten er paa Grund af de særlige Forhold i Grønland ikke dreven paa nogen økonomisk Maade eller udnyttet, som den skulde. Men der er tillige talrige andre Produkter, navnlig Mælkeprodukter, der faas ved den egentlige Rensdyravl, og ligeledes en regelmæssig og stadig Tilførsel af god Kødning, en regulær Udnyttelse af Skindene osv. Der er ikke Tvivl om, at Rensdyr kunne trives paa Grønland, og der er efter de i Alaska gjorte Erfaringer heller ikke Tvivl om, at Eskimoerne kunne oplæres til denne Virksomhed, og at der saaledes kunde indføres ny og vigtige Led i det grønlandske Erhvervsliv og skaffes Beskæftigelse til en hel Del af de Mennesker deroppe, som dels paa Grund af naturlige Mangler og dels af andre Grunde ikke egne sig til det egentlige Fangerliv. Jeg tror, at denne af Kommandør Holm fremsatte Tanke i høj Grad fortjener Paaagtning ogsaa her.

Maa jeg endelig sige, at naar vi skulle til at tage de grønlandske Forhold under Overvejelse og se at faa en Reform af dem frem, hvad jeg tror, der i høj Grad trænges til, vil det vistnok være den rigtigste Vej — saa vidt jeg forstod,

†

blev det ogsaa antydet af den ærede Ordfører —, at der blev nedsat en Kommission til Overvejelse af disse Forhold. Man maa dog ikke tro, at en saadan Kommission vilde blive fuldstændig afhængig af de egentlige grønlandske sagkyndige, som kende Forholdene deroppe og have opholdt sig i længere Tid deroppe som danske Embedsmænd. Det er for det første givet, at der er meget forskellige Meninger mellem de danske Embedsmænd om Grønlands Styrelse. En stor Del af Elementerne til den berettigede Kritik, som kommer frem herved med Hensyn til Grønlands Styrelse, stammer netop fra grønlandske Embedsmænd. Der er ikke nogen Tvivl om, at faa vi først nedsat en Kommission, og forskellige kyndige Folk opfordres til at udtale sig angaaende de Spørgsmaal, hvorom der ønskes Besked, ville vi faa et rigt Materiale til Bedømmelse baade af den nuværende Styrelses Mangler og af, hvad der skal gøres i Fremtiden. Skønt jeg ikke vil gøre mere ud deraf, end der er Grund til, er det dog faktisk, at der deroppe bestaar et Modsætningsforhold mellem Handelen og Missionen. Det er i ethvert Tilfælde mit Indtryk, at Missionen har faaet mere fat i Grønlænderne, end Handelen har faaet. Jeg tror, at Missionen nyder større personlig Tillid, kommer i et nærmere, rent menneskeligt Forhold til Grønlænderne end Handelen, og det er jo ogsaa ganske naturligt. Dette skal ikke være sagt til Forklejnelse af den grønlandske Handel. Men dette har ganske naturligt ført til, at der hos de i Grønland bosatte Præster og Missionærer er blevet udviklet en til Tider ganske skarp Kritik overfor den grønlandske Administration og Handelen, og af denne Kritik vilde en kommende Kommission ogsaa kunne drage Nytte. Endelig er det bekendt, at en hel Del Mennesker have været i Grønland i forskellige Øjemed uden at være afhængige af den grønlandske Regering. Mange Søofficerer og Læger have været deroppe foruden andre private og uafhængige Mænd. Der vil være en Mængde Mennesker, som ville kunne yde Bidrag til Belysning af Forholdene deroppe, og som ville kunne udtale deres Mening frit og uafhængigt. Jeg tror saaledes, det vilde være heldigt, om en saadan Kommission blev nedsat, og at man kom til paa Grundlag af dens Under søgelser at løse det grønlandske Spørgsmaal og først og fremmest det store, om Adskillelsen af Administrationen og Handelen.